

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/5/2014
Identifikačné číslo spisu:	2013899041
Dátum vydania rozhodnutia:	15.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2013899041.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štepánika na neverejnom zasadnutí dňa 15. júla 2014 v Bratislave v trestnej veci proti odsúdenému M. V. pre trestný čin pašovania ľudí do Spojeného kráľovstva za účelom sexuálneho vykorisťovania - v rozpore s § 57 ods. 1 a/ Zákona o sexuálnych trestných činoch z roku 2003 Spojeného kráľovstva a iné, o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 14. januára 2014, sp. zn. 3 Ntc 8/2013 doplneného rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 15. apríla 2014, sp. zn. 3 Ntc 8/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. z r u š u j e s a rozsudok Krajského súdu v Trnave zo 14. januára 2014 sp. zn. 3 Ntc 8/2013 doplnený rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 15. apríla 2014 sp. zn. 3 Ntc 8/2013 v celom rozsahu.

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, rozsudok Korunného súdu v Sheffielde zo dňa 11. decembra 2009 sp. zn. T20097410

sa
u z n á v a a v y k o n á
na území Slovenskej republiky

v časti, ktorou bol občan Slovenskej republiky
M. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., toho času vo výkone trestu odňatia slobody vo Veľkej Británii

uznaný za vinného

- z trestného činu pašovania ľudí do Spojeného kráľovstva za účelom sexuálneho vykorisťovania - v rozpore s § 57 odsek 1 a/ Zákona o sexuálnych trestných činoch z roku 2003 na tom skutkovom základe, že

v období medzi 25.5.2009 a 13.6.2009 zámerne sprostredkoval alebo napomohol príchodu E. O. do Spojeného kráľovstva, s úmyslom vykonať jej alebo v súvislosti s ňou po jej príchode do ktorejkoľvek časti sveta čokoľvek, čo by zahŕňalo spáchanie príslušného trestného činu

- z trestného činu obchodovania s ľuďmi v rámci Spojeného kráľovstva za účelom sexuálneho vykorisťovania - v rozpore s § 58 ods. 1 a/ Zákona o sexuálnych trestných činoch z roku 2003 na tom skutkovom základe, že

v období medzi 7.6.2009 a 13.6.2009 zámerne sprostredkoval alebo napomohol cestovaniu E. O. v rámci Spojeného kráľovstva, s úmyslom vykonať jej alebo v súvislosti s ňou počas alebo po ukončení cesty v ktorejkoľvek časti sveta čokoľvek, čo by zahŕňalo spáchanie príslušného trestného činu

- z trestného činu obmedzenia osobnej slobody (trestný čin podľa Zvykového práva) na tom skutkovom základe, že

v období medzi 7.6.2009 a 13.6.2009 nezákonne a protiprávne uväznil E. O. a zadržiaval ju proti jej vôli

- z trestného činu nútenia k detskej prostitúcii alebo pornografii - v rozpore s § 48 ods. 1 Zákona o sexuálnych trestných činoch z roku 2003 na tom skutkovom základe, že

v období medzi 7.6.2009 a 13.6.2009 úmyselne prinútil E. O., osobu mladšiu ako 18 rokov, konkrétne vo veku 15 rokov, aby sa stala prostitútkou, bez odôvodnenej viery, že E. O. mala 18 alebo viac rokov

- z trestného činu detskej prostitútky alebo dieťaťa zúčastňujúceho sa na pornografii - v rozpore s § 49 ods. 1 Zákona o sexuálnych trestných činoch z roku 2003 na tom skutkovom základe, že

v období medzi 7.6.2009 a 13.6.2009 úmyselne riadil aktivity E. O. vo vzťahu k prostitúcii E. O., ako osoby mladšej ako 18 rokov, konkrétne vo veku 15 rokov, bez odôvodnenej viery, že E. O. mala 18 alebo viac rokov

a odsúdený k trestu odňatia slobody 17 (sedemnást') rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom zo 14. januára 2014 sp. zn. 3 Ntc 8/2013 podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov uznal rozsudok Korunného súdu v Sheffielde z 11. decembra 2009 sp. zn. T20097410 vo výroku o treste v trvaní sedemnást' rokov vo vzťahu k osobe odsúdeného M. V., pre spáchanie trestného činu pašovania ľudí do Spojeného kráľovstva za účelom sexuálneho vykorisťovania - v rozpore s § 57 odsek 1 a/ Zákona o sexuálnych trestných činoch z roku 2003, trestného činu obchodovania s ľuďmi v rámci Spojeného kráľovstva za účelom sexuálneho vykorisťovania - v rozpore s § 58 odsek 1 a/ Zákona o sexuálnych trestných činoch z roku 2003, trestného činu obmedzenia osobnej slobody (trestný čin podľa Zvykového práva), trestného činu nútenia k detskej prostitúcii alebo pornografii - v rozpore s § 48 odsek 1 Zákona o sexuálnych trestných činoch z roku 2003 a trestného činu riadenia detskej prostitútky alebo dieťaťa zúčastňujúceho sa na pornografii - v rozpore s § 49 odsek 1 Zákona o sexuálnych trestných činoch z roku 2003, a nariadil na území Slovenskej republiky vykonať zvyšok uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu odsúdeného na území Slovenskej republiky zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odsúdený M. V. odvolanie. Vyjadril presvedčenie o vecnej a právnej nesprávnosti predmetného rozsudku s poukazom na reálnu dĺžku výkonu uloženého trestu, keď na území Spojeného kráľovstva by bol prepustený z výkonu trestu po vykonaní jeho polovice, na území Slovenskej republiky by bolo jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu viazané

na prísne podmienky vrátane uplynutia dvoch tretín alebo až troch štvrtín trestu. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a sám rozhodol tak, aby primerane upravil dĺžku trestu uloženého odsúdenému rozhodnutím Korunného súdu v Sheffielde z 11. decembra 2009 sp. zn. T20097410 tak, aby sa postavenie odsúdeného žiadnym spôsobom nezhoršilo.

V rámci odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) vrátil spis Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) na postup podľa § 322 ods. 2 Tr. por. poukazujúc na to, že krajský súd uznal rozsudok Korunného súdu v Sheffielde z 11. decembra 2009 sp. zn. T20097410 vo vzťahu k M. V. vo výroku o treste, avšak predmetom rozhodovania o uznaní a výkone rozhodnutia je rozsudok cudzieho štátu ako celok, pričom ide o návrhové konanie a krajský súd tak nerozhodol o celom návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia.

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 15. apríla 2014 sp. zn. 3 Ntc 8/2013 podľa § 322 ods. 2 Tr. por. doplnil výrok rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 14. januára 2014 sp. zn. 3 Ntc 8/2013 tak, že uznal rozsudok Korunného súdu v Sheffielde z 11. decembra 2009 sp. zn. T20097410 vo vzťahu k osobe odsúdeného M. V., ktorý bol uznaný za vinného trestnými činmi uvedenými v pôvodnom rozsudku, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody sedemnášť rokov a nariadil na území Slovenskej republiky vykonať zvyšok uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu na území Slovenskej republiky zaradil odsúdeného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto (doplnenému) rozsudku podal odsúdený M. V. včas odvolanie. Obsahovo v ňom zotrval na pôvodnom odvolaní podanom voči rozsudku zo 14. januára 2014, pričom dal do pozornosti prípis jeho advokáta o automatickom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody po vykonaní osem a pol roku trestu.

Najvyšší súd postupoval na základe odvolania odsúdeného podaného v zmysle § 15 ods. 5 zák. č. 549/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov a podľa § 29 tohto zákona a teda (subsidiárne) podľa Trestného poriadku. Preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie odsúdeného M. V. je dôvodné, i keď z iných než odvolateľom uvedených dôvodov. Následne najvyšší súd postupom podľa § 518 ods. 4 veta tretia Tr. por. nezamietnuc odvolanie, zrušil napadnuté rozhodnutie a sám rozhodol rozsudkom o uznaní cudzieho rozhodnutia z týchto dôvodov:

Krajský súd ani doplneným rozsudkom z 15. apríla 2014 sp. zn. 3 Ntc 8/2013 nerozhodol o uznaní cudzieho rozhodnutia v súlade so zákonom.

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov „ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná.“ Uvedené znenie v slovných spojeniach (rozhodne o uznaní) takého rozhodnutia (a súčasne rozhodne, že sa) také rozhodnutie (vykoná) umožňuje pretransponovanie pôvodného rozhodnutia cudzieho štátu uznaním a výkonom na území Slovenskej republiky ako celku bez akýchkoľvek modifikácií (pokiaľ sa nejedná o čiastočné uznanie a výkon rozhodnutia, čo nie je konkrétny prípad), takže súd druhého stupňa nemohol akceptovať pôvodný rozsudok krajského súdu (zo 14. januára 2014) ani jeho doplnok (z 15. apríla 2014), ktorými v rozpore s pôvodným cudzozemským rozsudkom a s ustanovením § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov bol uznaný a „nariadený“ na území Slovenskej republiky zvyšok uloženého trestu odňatia slobody. Navyiac odvolací súd konštatuje, že ani pôvodný rozsudok krajského súdu zo 14. januára 2014 ani jeho doplnok rozsudkom z 15. apríla 2014 neobsahuje znenie tzv. skutkových viet pri jednotlivých trestných činoch, čo činí uvedené rozhodnutie nejednoznačným s viacerými právnymi dopadmi.

Uvedené nedostatky, pri splnení všetkých zákonných podmienok pre uznanie a vykonanie rozhodnutia - rozsudku Korunného súdu v Sheffielde zo dňa 11. decembra 2009 sp. zn. T20097410, konkretizovaného vo výrokovej časti tohto rozsudku, napravil najvyšší súd tým, že zrušil rozsudok Krajského súdu v Trnave zo 14. januára 2014 sp. zn. 3 Ntc 8/2013 doplnený rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 15. apríla 2014 sp. zn. 3 Ntc 8/2013 v celom rozsahu a sám vo veci rozhodol o uznaní a vykonaní cudzieho rozhodnutia obsahovo v znení uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

K odvolacím námietkam uplatneným odsúdeným M. V., smerujúcim k namietaniu zhoršenia jeho postavenia výkonom uloženého trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky najvyšší súd podotýka, že nie sú akceptovateľné vo vzťahu k predmetnému rozhodnutiu o uznaní a výkone rozhodnutia cudzozemského súdu na území Slovenskej republiky a to ani k jeho konečnej verzii výrokovej časti tohto rozsudku.

Odsúdený M. V. sa odvoláva na prípis adresovaný mu jeho advokátom, z ktorého vyvodzuje nárokovateľnosť podmieneného prepustenia z výkonu uloženého trestu odňatia slobody po vykonaní jeho polovice, ak by trest vykonával na území Spojeného kráľovstva. Odhliadnuc od faktu, že sa jedná o súkromnú korešpondenciu medzi obhajcom a jeho klientom, slovné spojenie „should be“ - „môžete byť“, znamená podmieňovací spôsob podmieneného prepustenia po výkone polovice trestu, nie jeho nárokovateľný atribút (určenie). Nezávisle na tom je však - môže byť - otázka podmieneného prepustenia z výkonu uloženého trestu odňatia slobody či už na území Spojeného kráľovstva alebo území Slovenskej republiky predmetom skúmania až v rámci vykonávacieho konania výkonu trestu odňatia slobody (teda pre budúcnosť na území Slovenskej republiky), nie však predmetom aktuálneho rozhodovania súdov Slovenskej republiky o uznaní a výkone cudzozemského rozhodnutia na území Slovenskej republiky, alebo o odmietnutí uznania a výkonu takého rozhodnutia na území Slovenskej republiky, pričom zákon č. 549/2011 Z. z. v ustanovení § 16 striktne vymenúva dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzozemského rozhodnutia na území Slovenskej republiky, medzi ktorými dôvod uvádzaný odsúdeným M. V. nie je. Pokiaľ sa v súvislosti s nezhoršením postavenia odsúdeného na území Slovenskej republiky pri výkone trestu odňatia slobody odsúdený M. V. odvoláva na ustanovenie § 17 ods. 3 citovaného zákona, je potrebné uviesť, že uvedené ustanovenie rieši uloženie trestnej sankcie v trvaní, nezlučiteľnom s právnym poriadkom Slovenskej republiky, nie však výkon takej sankcie vo vykonávacom konaní, v rámci ktorého prichádza za splnenia zákonných podmienok (a tie sú alebo môžu byť predmetom uvedených námietok odvolateľa) do úvahy aj rozhodovanie o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Inak povedané, aktuálnymi sa predmetné námietky M. V. môžu stať vo vykonávacom konaní v čase výkonu trestu pretransponovaného rozsudku na území Slovenskej republiky v (prípadnom) konaní o podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky. Keďže by sa však jednalo o rozhodovanie mimo aktuálneho rozhodovania o uznaní a výkone rozhodnutia, nemôže k nemu najvyšší súd zaujať stanovisko.

Pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že ustanovenie § 17 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. rieši uloženie trestnej sankcie cudzozemským súdom, ktorá nie je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky a nahradenie rozhodnutím súdu trestnej sankcie takou trestnou sankciou, ktorú by mohol (súd) uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval. Pritom dbá, aby takto uložená sankcia nezhoršila postavenie odsúdeného a v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej sankcii. Uvedené ustanovenie nie je možné aplikovať vo vzťahu k uloženej sankcii - sedemnášťročnému trestu odňatia slobody cudzozemským súdom - ktorý je zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Toto ustanovenie však aplikoval najvyšší súd v časti svojho rozsudku o zaradení odsúdeného M. V. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudok Korunného súdu v Sheffielde z 11. decembra 2009 sp. zn. T20097410 totiž neobsahuje zaradenie odsúdeného na výkon trestu do príslušného stupňa stráženia v ponímaní úpravy § 48 Trestného zákona Slovenskej republiky - vonkajšia diferenciácia výkonu trestu odňatia slobody, či aplikovanie iných kritérií pre výkon tohto trestu (vnútorná diferenciácia výkonu trestu odňatia slobody). Zaradenie odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.) tak pri takomto rozhodovaní nezohľadňuje kritériá upravené týmto ustanovením o

tom, že odsúdený nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý (by) mu bol uložený za úmyselný trestný čin, ale pri absencii špeciálneho ustanovenia Trestného zákona Slovenskej republiky nadväzujúceho na ustanovenie § 17 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z., pričom neoddeliteľnou súčasťou uloženého trestu odňatia slobody podľa právneho poriadku Slovenskej republiky je aj zaradenie odsúdeného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa - § 48 ods. 1 Tr. zák. (vonkajšia diferenciacia výkonu trestu odňatia slobody), súd vychádzajúc z tézy in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech veci (parafrázujúc v prospech odsúdeného) - zaradil odsúdeného M. V. do pre neho najpriaznivejšieho výkonu trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, vychádzajúc z návetia ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., nahradiac tam uvedenú podmienku aplikáciou ustanovenia §-u 17 ods. 2 veta za bodkočiarkou zákona č. 549/2011 Z. z. o nezhoršení postavenia odsúdeného a stavu, aby uložená trestná sankcia v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii, v danom prípade sa má za to, že z pohľadu slovenského právneho poriadku nezaradenie odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody cudzozemským súdom v zmysle tézy in dubio pro reo zodpovedá minimálnemu stupňu stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.